

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la respingerea ca inadmisibilă a cererii de revizuire depuse de Galina Afanas,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Afanas împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nourco”, în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului material și moral, și

la acțiunea reconvențională intentată la cererea de chemare în judecată depusă de administratorului insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „Nourco”, administratorul autorizat Dumitru Chicu, împotriva Galinei Afanas cu privire la revendicarea bunului imobil din posesiune nelegitimă,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție,

(Dosarul nr. 2rhc-4/25

NR. PIGD 2-17075633-01-2rhc-11022025)

Argumentele invocate în revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut la art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă. Circumstanța nouă pe care se întemeiază revizuirea nu a existat la momentul judecării cauzei.

Curtea de Apel Chișinău, jud. S. Arnăut
Curtea Supremă de Justiție, jud. V. Doagă, T. Chișca-Doneva, M. Ghervas, I. Druță, I.
Bejanaru

16 iulie 2025

Textul corespunde originalului

examinând, în lipsa părților, admisibilitatea cererii de revizuire depuse de Galina Afanas împotriva deciziei din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 decembrie 2011, Galina Afanas a depus cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererile din 21 noiembrie 2012, 15 octombrie 2013, 16 aprilie 2014 și 30 aprilie 2014, împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nourco”, în proces de insolvență (în continuare SRL „Nourco”, în proces de insolvență), intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Cadastru” (succedată în drepturi de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”), cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului material și moral.

2. La 22 martie 2016, administratorul insolvenței al SRL „Nourco”, administratorul autorizat Dumitru Chicu, a depus în instanța de insolvență cerere reconvențională împotriva Galinei Afanas cu privire la revendicarea bunului imobil din posesiune nelegitimă și dispunerea evacuării silite.

ARGUMENTELE ACȚIUNII INIȚIALE

3. În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la 31 ianuarie 2008, a încheiat cu pârâta contractul nr. XXX privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. 1 din str. XXX. Potrivit contractului, s-a obligat să participe cu cota-parte la construcția casei de locuit sus menționate pentru procurarea din această casă în proprietate privată a apartamentului nr. XXX cu suprafața totală de XXX m.p. conform planului general al proiectului „Casa de locuit din str. XXX”. Conform pct.1.3 al contractului, costul apartamentului constituie 29 750 EUR, iar conform pct.1.4 costul metrului pătrat constituie 650 euro și rămâne constant pe tot termenul acțiunii contractului. La p.1.5 al Contractului au fost stabilite ratele de plată, după cum urmează: suma de 8 925 EUR în termen de trei zile de la data semnării contractului, II rată - suma de 8 925 EUR până la 01 septembrie 2008, III rată – suma de 8 925 EUR până la 01 aprilie 2009, IV rată – suma de 2 975 EUR în

momentul semnării actului de primire-predare. Conform pct.2.1 al contractului a fost stabilită obligația întreprinderii de a da în exploatare obiectivul în semestrul II al anului 2009.

4. Reclamanta a menționat că a virat prin transfer bancar în contul pârâtei suma de 29 750 EUR, echivalentul a 451 235,20 MDL, integral pe parcursul anului 2008 conform ratelor stabilite la pct.1.5 al contractului, după cum urmează: prin ordinul de plată nr. 4801 din 01 februarie 2008 a achitat suma de 8 925 EUR, prin ordinul de plată nr. 1 din 30 aprilie 2008 – suma de 8 925 EUR și prin ordinul de plată nr.1 din 30 octombrie 2008 – suma de 11 900 EUR, aceste plăți fiind confirmate de contabilitatea pârâtei. Astfel, și-a onorat obligația contractuală asumată pe deplin, cu bună credință și în termen, achitând integral sine costul apartamentului, însă întreprinderea nu și-a onorat obligația de dare în exploatare a imobilului în semestrul II al anului 2009.

5. La 28 aprilie 2010, reclamanta a expediat pârâtei reclamații de nerespectare a obligațiilor contractuale, care au fost recepționate de aceasta la 29 aprilie 2010 și 30 aprilie 2010, însă aceasta nu a binevoit să răspundă la reclamații.

6. Reclamanta a considerat că, prin nerespectarea obligațiilor contractuale de dare în exploatare a casei de locuit în semestrul II al anului 2009, pârâta i-a împiedicat exercitarea dreptului de proprietate asupra imobilului contractat și a prejudiciat-o considerabil. Or, în 2008 și-a vândut apartamentul, care era domiciliu de bază, pentru a achita contractul în termen, iar în final a rămas împreună cu familia fără un loc de trai și de cinci ani așteaptă ca pârâta să-și onoreze obligația contractuală.

7. De asemenea, reclamanta a menționat că, la 26 octombrie 2010, prin hotărârea Curții de Apel Economice, a fost intentat procesul de insolabilitate în privința pârâtei SRL „Nourco”. La momentul intentării procesului de insolabilitate bunul imobil deja era proprietate a sa și nu putea fi inclus în masa debitoare a pârâtei pentru a satisface creanțele unor alți creditori, or, dânsa nu deține calitatea de debitor față de creditorii pârâtei. Faptul că apartamentul său nu face parte din masa debitoare se atestă și din trei decizii irevocabile ale Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2012, 31 mai 2012 și 03 martie 2014, în care s-a menționat litigiul în care Galina Afanas pretinde un drept real – dreptul de proprietate asupra apartamentului contractat, nu ține de competența instanței de insolabilitate, deoarece litigiul nu se încadrează în nici una din categoriile de cauze enumerate la punctele 2.2-2.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 24 martie 2014.

8. Deopotrivă, la 16 noiembrie 2010, Galina Afanas a solicitat validarea creanței cu preluarea contractului, în sumă de 29 750 EUR, echivalentul sumei de 451 235,20 MDL, rezultată din contractul de investiție nr. XXX din 31 ianuarie 2008 cu preluarea contractului de investiție și de 10 462 EUR dobânda de întârziere.

9. La 08 aprilie 2011, printr-o hotărâre a Curții de Apel Economice, devenită irevocabilă prin necontestare, Galinei Afanas i s-a validat suma de 451 235,20 MDL cu preluarea contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008. Pârâta a contestat doar dobânda de întârziere, neavând pretenții la validarea sumei cu preluarea contractului de investiție. Astfel prin hotărârea din 08 aprilie 2011 a Curții de Apel Economice, Galina Afanas a fost recunoscută creditor chirografar în procesul de insolabilitate cu suma de 29 750 EUR și cu preluarea contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008.

10. Ulterior, la 10 noiembrie 2011, după ce a fost împărțită masa debitoare, pârâta a propus un plan conform căruia nu mai recunoaște contractul nr. XXX din 31 ianuarie 2008, deoarece l-ar fi rezolvit în mod unilateral. În opinia reclamantei, rezolvirea contractului a avut loc contrar legii și clauzelor contractuale, care în pct.5.2. stipulează expres că rezilierea unilaterală a contractului nu se admite și contractul acționează până la îndeplinirea de către părți a tuturor angajamentelor asumate în cadrul lui.

11. Reclamanta a învederat că, nu există nicio hotărâre a instanței de insolabilitate despre confirmarea sau refuzul confirmării planului, iar Procuratura mun. Chișinău, la 05 iunie 2012, a pornit cauza penală nr. 2012018088 pe faptul falsului și abuzului votării planului în cadrul adunării creditorilor din 10 noiembrie 2011, cauza penală fiind în curs de examinare.

12. Reclamanta a explicat că, la 28 decembrie 2011, după ce a înțeles că a fost înșelată de factorii de decizie ai SRL „Nourco”, a depus acțiunea în cauză.

13. Prin cererile de concretizare a acțiunii, reclamanta a invocat că, deși pârâta era în cunoștință de cauză că Galina Afanas a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului contractat în starea în care este, aceasta afirmă că l-ar fi îmbunătățit fără a prezenta careva probe în acest sens.

14. Reclamanta a evocat că, în realitate, pârâta nu a construit nici ceea ce era stipulat în contract, or, conform proiectului inițial, apartamentul trebuia să dispună de două balcoane, iar din proiectul final rezultă că balcoanele au fost zidite, iar geamurile și ușile între odăi și balcoane lipsesc. Acest fapt atestă că cei doi pereți interiori au fost zidiți după bunul plac al paratei. Circumstanța dată presupune că reclamanta va fi nevoită să investească suplimentar în acest imobil, pentru a demola cei doi pereți și fațada clădirii, a procura și instala geamuri și uși între odăi și balcoane, pentru a avea măcar un balcon.

15. Deopotrivă, reclamanta a notat că, suma contractuală achitată și validată este de 451 235,20 MDL, echivalentul a 29 750 EUR, pentru XXX m.p., la prețul de 650 EUR pentru un metru pătrat, însă conform planului, pârâta cere 765 ERU pentru un metru pătrat, stabilind 16,50 MDL pentru un EUR. Deci, pârâta pretinde suplimentar 12 622,50 MDL pentru un metru pătrat. Având în vedere că, potrivit pct.1.1. al contractului, suprafața totală a apartamentului urma să fie de XXXm.p.,

pârâta pretinde de la reclamantă suma de 577 731,83 MDL în baza contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008.

16. Reclamanta a explicat că a achitat suma de 451 235,20 MDL, iar potrivit pârâtei, pentru finalizarea apartamentului Galinei Afanas nu s-ar ajunge 126 496,63 MDL (577 731,83 – 451 235,20). Astfel, având în vedere că în 2008 a achitat pârâtei toți banii conform contractului, în sumă de 29 750 EUR, pentru construcția apartamentului, dar ultima a cheltuit doar o parte din acești bani, pârâta urmează să-i restituie diferența ce se pretinde că nu ajunge pentru finisarea construcției apartamentului, adică suma de 126 496,63 MDL.

17. Totodată, reclamanta a opinat că, deoarece banii primiți de la ea nu au fost investiți în finalizarea lucrărilor de construcție, pârâta urmează să-i achite dobândă de întârziere din suma de 126 496,63 MDL, ce constituie 80 823,88 MDL.

18. La fel, reclamanta a invocat că, potrivit certificatului Biroului Național de Statistică din 16 aprilie 2014, pentru perioada iulie 2009, când urma să fie dat în exploatare blocul locativ, și până în martie 2014, când pârâta a tergiversat procesul solicitând neîntemeiat rejudecarea cauzei, rata inflației a constituit 32,6 %.

19. Astfel, pârâta îi datorează o despăgubire pentru neexecutare în sumă de 147 102,67 MDL.

20. Prin procesele-verbale de constatare din 01 august 2013 și 09 august 2013 s-a stabilit că, la 01 august 2013, pârâta a refuzat să predea apartamentul reclamantei, deși nici legea, nici contractul nu prevede dreptul la retenție a pârâtei. Conform p.2.5 al contractului, după darea în exploatare a obiectivului, întreprinderea va întocmi actul de primire predare a apartamentului lipsit de orice viciu juridic în proprietatea investitorului.

21. Mai mult, reclamanta a relevat că, pârâta a încercat să estorcă de la ea suma de 70 000 MDL pentru a-i preda cheile de la apartament, fapt pentru care CNA a pornit, la 10 octombrie 2013, cauza penală nr. 2013970425.

22. Deopotrivă, reclamanta a menționat că ea a achitat pentru un apartament cu suprafața de XXX m.p., însă, potrivit informațiilor prezentate de pârâtă instanței de judecată, apartamentul contractat de ea are *de facto* o suprafață de XXX m.p. Circumstanța dată denotă că ea a efectuat supraplată pentru 1,37m.p. Astfel, pârâta trebuie să-i restituie diferența de metraj, ce constituie suma de 2 063,22 EUR, la cursul oficial al BNM la data achitării.

23. De asemenea, reclamanta a remarcat că, pe perioada procesului, pârâta se folosește abuziv de drepturile sale procedurale, înaintând repetat și cu rea-credință mai multe cereri vădit neîntemeiate, urmărind scopul amânării examinării cauzei și tergiversării procesului, iar în acest timp vinde apartamentul construit din banii reclamantei fără acordul acesteia. Iar, pentru a pune capăt oricărui abuz din partea pârâtei, reclamanta a pretins obligarea pârâtei la plata despăgubirilor în folosul

reclamantei pentru minim 363 zile de tergiversare intenționată, iar această sumă să fie stabilită de către instanță.

24. Cu titlu subsecvent, reclamanta a subliniat că, din vina părâtei, i s-a înrăutățit calitatea vieții și sănătății, fiindu-i afectată familia și situația socială.

25. Reclamanta a solicitat prin cererea de chemare în judecată concretizată recunoașterea dreptului său de proprietate asupra apartamentului nr. XXX din casa 1 din str. XXX, cu nr. cadastral XXX; încuviințarea ÎS „Cadastru” (ASP) să introducă în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate al Galinei Afanas asupra apartamentului respectiv; obligarea SRL „Nourco”, în proces de insolabilitate, să-i predea apartamentul cu executarea imediată pentru a stopa prejudiciile cauzate reclamantei; încasarea de la SRL „Nourco”, în proces de insolabilitate, în beneficiul său a diferenței de 126 496,63 MDL dintre suma investită și suma real cheltuită de în construcția imobilului nominalizat pentru efectuarea lucrărilor de finisare a apartamentului conform condițiilor contractului; încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 80 823,88 MDL; încasarea despăgubirii din neexecutare în sumă de 147 102,67 MDL; încasarea supraplății din diferența de metraj în sumă de 2 063,22 EUR la cursul oficial al BNM la ziua achitării; încasarea de despăgubirii din tergiversare abuzivă la discreția instanței; repararea prejudiciului moral determinat de instanță.

ARGUMENTELE ACȚIUNII RECONVENȚIONALE

26. În motivarea acțiunii reconvenționale, administratorul insolabilității al SRL „Nourco”, administratorul autorizat Dumitru Chicu a indicat că, prin hotărârea din 26 octombrie 2011 a Curții de Apel Economice a fost intentat procesul de insolabilitate fața de SRL „Nourco”.

27. În masa debitoare a SRL „Nourco” se află și apartamentul nr. XXX din casa de locuit de pe str. XXX, construită de către SRL „Nourco” și, în conformitate cu cerințele Legii insolabilității, urmează a fi administrat de către administratorul insolabilității în ordinea stabilită de lege.

28. Prin ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din 26 mai 2014, apartamentul nr. XXX din blocul locativ nr. 53 din str. XXX, a fost transmis la păstrare Galinei Afanas. Însă, ulterior, prin încheierea irevocabilă nr. 10-258/2014 din 29 iulie 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost anulată ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din 26 mai 2014, ca fiind ilegală.

29. În pofida acestui fapt, Galina Afanas nu a eliberat și nu a restituit apartamentul către SRL „Nourco” și, în continuare, îl ocupă ilegal împreună cu rudele sale. Mai mult ca atât, în cadrul ședinței de judecată din 10 martie 2016 în

prezenta cauză, Galina Afanas a confirmat că ocupă abuziv apartamentul nr. XXX de pe str. XXX.

30. În opinia administratorului insolabilității al SRL „Nourco”, administratorului autorizat Dumitru Chicu, ocuparea abuzivă a apartamentului dat de către Galina Afanas și rudele acesteia, face imposibilă realizarea de către SRL „Nourco” a dreptului de proprietate asupra lui.

31. Administratorul autorizat Dumitru Chicu a invocat că, nici Galina Afanas, nici o altă persoană terță nu are niciun temei legal de a ocupa spațiul din masa debitoare a SRL „Nourco”. Contractul de investiție încheiat între SRL „Nourco” și Galina Afanas nu constituie temei legal pentru ocuparea acestor spatii de către Galina Afanas și rudele acesteia.

32. Mai mult ca atât, contractul încheiat între Galina Afanas și SRL „Nourco” a fost rezolvit odată cu validarea creanțelor creditorului în cadrul procesului de insolabilitate a SRL „Nourco”, fapt constatat prin hotărârea instanței de insolabilitate de validarea creanțelor creditorului Galina Afanas, rezultate din neexecutarea a contractului de investiție și încheierea Curții de Apel nr. 2e-317/2012 din 26 noiembrie 2012 de explicare a hotărârii de validare a creanțelor.

33. Astfel, Galina Afanas are dreptul doar la suma creanței sale validate, care urmează a fi achitată creditorului în ordinea stabilită de lege și hotărârile organelor creditorilor SRL „Nourco”, neavând niciun drept asupra imobilului nominalizat.

34. Administratorul autorizat Dumitru Chicu a considerat că Galina Afanas și/sau alte persoane ocupă abuziv spațiile menționate, acțiuni prin care încălcă grav drepturile SRL „Nourco” în proces de insolabilitate. Iar, în astfel de circumstanțe, SRL „Nourco” în proces de insolabilitate, precum și administratorul insolabilității acesteia, sunt lipsiți prin acțiunile ilegale ale terților de posibilitatea de a exercita drepturile și obligațiunile asupra imobilului menționat din masa debitoare.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

35. Prin hotărârea din 29 august 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a încetat procesul la cererea Galinei Afanas împotriva SRL „Nourco”, în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru”, în partea pretențiilor privind încasarea diferenței dintre suma investită de reclamanta și suma real cheltuită de pârâtă în construcția imobilului nominalizat; încasarea din contul SRL „Nourco”, în proces de insolabilitate, în contul Galinei Afanas a supraplății din diferența de metraj în sumă de 2 063,22 EUR la cursul oficial al BNM la ziua achitării.

36. S-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea Galinei Afanas împotriva SRL „Nourco”, în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” privind recunoașterea dreptului de proprietate a Galinei Afanas asupra

apartamentului XXX din casa 1 de pe str. XXX din mun. Chișinău în starea în care este, nr. cadastral XXX, încuviințarea OCT Chișinău de a introduce modificări în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului XXX din casa 1 de pe str. XXX din mun. Chișinău, nr. cadastral XXX, încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantei a dobânzii de întârziere în sumă de 5 230,32 EUR, încasarea despăgubirii din neexecutare în sumă de 229 723,85 MDL și repararea prejudiciului moral cauzat.

37. S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de administratorul insolvenței SRL „Nourco”, administratorul autorizat Dumitru Chicu, împotriva Galinei Afanas cu privire la revendicarea bunului imobil din posesiunea nelegitimă.

38. S-a evacuat din apartamentul nr. XXX din casa de locuit de pe str. XXX, proprietate a SRL „Nourco”, persoana fizică Galina Afanas și a tuturor altor persoanei fizice, care ocupă acest apartament, precum și bunurile acestora.

39. S-a încasat din contul Galinei Afanas în folosul statului taxa de stat în sumă de 150 MDL.

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

40. Prin decizia din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de către Galina Afanas și s-a menținut decizia din 29 august 2017 a Curții de Apel Chișinău.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE REVIZUIRE

41. La 11 februarie 2025, Galina Afanas a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de revizuire, completată prin cererea din 18 iunie 2025, solicitând în temeiul art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă casarea deciziei din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție și a hotărârii din 29 august 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu rejudecarea cauzei în fond și emiterea unei hotărâri noi de admitere a pretențiilor sau, după caz, trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

ARGUMENTELE REVIZUIRII

42. Galina Afanas a invocat că, hotărârea Curții de Apel Chișinău de evacuare silită a fost emisă cu încălcarea competenței materiale și jurisdicționale. Or, judecătorul Sergiu Arnaut nu avea dreptul să soluționeze o astfel de cerere și, prin prisma art. 267 lit. l) din Codul de procedură civilă, trebuia să scoată cererea de pe rol, deoarece la examinarea pricinii în procedură specială s-a constatat un litigiu de drept ce ține de competența instanțelor judecătorești. Iar, această încălcare afectează legalitatea întregului proces.

43. Revizuenta a menționat că, în cazuri similare, Curtea Supremă de Justiție a aplicat legea și nu a permis evacuarea creditorilor din locuințe (decizia din 18 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție nr. 2rc-128/15).

44. La fel, revizuenta a făcut trimitere la hotărârea Curții de Apel Chișinău în dosarul nr. 2c-3172/12, prin care instanța a admis cererea lui Vladimir Ududovici de separare a apartamentului din masa debitoare, motivând că „costul bunului a fost achitat integral și reclamantul nu are datorii pe contractul de investiții.”

45. Reieșind din acest fapt, Galina Afanas a evocat că ea, de asemenea, a achitat integral costul bunului și nu are datorii pe contractul de investiții.

46. În acest sens, Galina Afanas a subliniat și faptul că, judecătorul Curții Supreme de Justiție, Iurie Bejenaru, a participat la examinarea ambelor cazuri, însă a avut decizii diametral opuse. Or, prin decizia din 18 martie 2015 în dosarul nr. 2rc-128/15 nu a fost permisă evacuarea creditorilor, iar prin decizia din 29 noiembrie 2017 în dosarul nr. 2ri-363/17, adoptată în prezenta cauză, s-a dispus evacuarea creditorului de bună-credință.

47. Astfel, soluțiile diferite în cazuri similare atestă aplicarea selectivă și neuniformă a legii și dă dovadă de o discrepanță majoră în interpretarea și/sau aplicarea legislației. Acest fapt, la rândul său, denotă că ea a fost discriminată și defavorizată în comparație cu ceilalți creditori, iar instanțele naționale au favorizat tratamentul diferit al creditorilor.

48. Succesiv, Galina Afanas a considerat că, instanța a stabilit greșit că ea ar fi o persoană terță, ignorând dovezile clare ce denotă statutul său de creditor, or, creanța sa a fost validată în cadrul procedurii de insolvență, iar acest statut a fost confirmat prin hotărârea irevocabilă din 08 aprilie 2011 a Curții de Apel Economice. Astfel, ea este creditor al SRL „Nourco”, având un drept legitim asupra apartamentului nr. XXX, pentru care a achitat integral și în termen, conform condițiilor contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008.

49. Deopotrivă, revizuenta a atras atenția asupra faptului că, judecătorul Curții Supreme de Justiție, Ion Druță, contrar legii, a participat de 2 ori la examinarea prezentei cauze, în concret prin decizia din 21 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție (nr. 2ra-1597/15), decizia suplimentară din 27 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție (nr. 2ds-9/16) și decizia din 29 noiembrie 2017 Curții Supreme de Justiție (nr. 2ri-363/17).

50. În partea faptelor și circumstanțelor noi, revizuenta a invocat că, ulterior pronunțării deciziei din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a schimbat situația și au apărut circumstanțe și fapte esențiale ale cauzei care nu fost și nu au putut fi cunoscute anterior. Conform raportului loțiitorului administratorului SRL „Nourco”, Vera Popaz, din 21 ianuarie 2025, SRL „Nourco” are un surplus în

sumă de 5 173 729,30 MDL din vânzarea bunurilor din masa debitoare. Pe lângă aceasta, SRL „Nourco” deține și alte bunuri imobile.

51. Acest surplus s-a format din sumele achitate pe contracte după intentarea procesului de insolvență de cei peste 390 de creditori, debitori care nu și-au onorat obligația contractuală integral și în termen. Dânșii au achitat contractele de investiție după intentarea procesului de insolvență, cu întârziere de cel puțin 4 ani, fapt care a dus la insolvența SRL „Nourco” și la prejudicierea familiei revizuintei, care a achitat integral și în termen sumele conform contractului încheiat cu SRL „Nourco”.

52. În opinia Galinei Afanas, hotărârea judecătorească emisă fără a se ține cont de calitatea sa de creditor contravine principiilor unui proces echitabil, garantat de Constituția Republicii Moldova și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. O eventuală evacuare a familiei sale din apartamentul nr. XXX, care este un bun imobil nou construit din resurse financiare proprii pentru sine, pentru a locui în el și care reprezintă domiciliul de bază a familiei, în care locuiesc din anul 2014, va duce la încălcarea dreptului la proprietate, la locuință și la un trai decent, la respectarea vieții private și de familie, care sunt garantate de art. 9, art. 46 și art. 47 din Constituția Republicii Moldova, art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de art. 1 a Protocolului adițional din Convenție.

53. Prin suplimentul la cererea de revizuire, revizuinta a invocat că, administratorul SRL „Nourco”, Vera Popaz, continuă abuzurile și constrângerile de a fi evacuată din locuință, dacă nu-și retrage plângerile și nu se dezice de contractul nr. XXX. Astfel, la 15 mai 2025, a fost forțată să depună cerere repetată către administratorul SRL „Nourco” prin care a solicitat să se ia în calcul sumele investite în apartamentul nr. XXX și să-i elibereze contul de plată pentru orice datorie inexistentă, având în vedere achitarea integrală și în termen a contractului nr. XXX în anul 2008, în sumă de 29 750 EUR și investiția suplimentară de 10 000 EUR pentru a finisa apartamentul nr. XXX abandonat de SRL „Nourco” (executarea următoarelor lucrări: rețele interne gaz; sistem autonom de încălzire cu gaz și aprovizionarea cu apă caldă, calorifere; rețele interne de alimentare cu apă rece și caldă; lucrările electrice; ferestre-ramă de plastic cu termopan, inclusiv balcon/loja).

54. Aderent, revizuinta a menționat că, în baza procesului-verbal nr. XXX Ap.SM, i s-a cerut o plată suplimentară de 25 897,53 MDL pentru transferul proprietății apartamentului nr. XXX, bazată pe un preț de 765 euro per m.p., fără deviz detaliat sau temei legal, fapt ce contravine clauzei 1.4 din contractul nr. XXX care prevede un preț fix de 650 euro per m.p.

55. Galina Afanas a remarcat că, potrivit p. 3 al procesului-verbal nr. XXX Ap.SM, prețul total al bunului imobil stabilit prin hotărârea Adunării creditorilor din 10 noiembrie 2011 constituie 33 966 EUR. Este relevant că, la adunarea creditorilor

din 10 noiembrie 2011, au fost prezenți 47,99% creditorii, dintre care s-au abținut 2,8739%, astfel hotărârea a fost adoptată de 45,1161% din creditorii.

56. Sumă de 25 897,53 MDL reprezintă doar 4,62% din prețul total de 33 966 EUR stabilit de creditorii cu datorii (33 966 EUR, echivalentul a 25 897,53 MDL / 16,5 = 1 569,55 EUR).

57. Revizuenta a considerat că, a plătit mai mult de 95% din prețul stabilit de creditorii-debitori. Iar, prin prisma art. 1174 alin. (6) din Codul civil, la achitarea a 95% din prețul contractului, vânzătorul este obligat să semneze actul de predare-primire, iar cumpărătorul devine proprietar necondiționat, cu radierea dreptului de proprietate al vânzătorului din Registrul bunurilor imobile. Astfel, refuzul administratorului de a elibera actul de predare-primire, încalcă această prevedere, având în vedere achitarea integrală a sumei de 29 750 EUR în 2008 (100% înainte de insolvență), ceea ce constituie mai mult de 95% din prețul nejustificat de 33 966 EUR stabilit de creditorii cu datorii.

58. Galina Afanas a considerat că, la caz, este încălcată clauza pct.2.5 din al contractului nr. XXX, care obligă SRL „Nourco”, după darea în exploatare a obiectivului (anul 2009), să întocmească actul de predare-primire a apartamentului lipsit de orice viciu juridic în proprietatea mea. Distinct aceste prevederi, procesul-verbal nr. XXX Ap.SM transferă ilegal obligațiile debitorului asupra creditorului (investitorului). Or, conform pct. 2 al procesului-verbal, „la momentul semnării prezentului proces-verbal bunul imobil se află în posesia Creditorului. Creditorul cunoaște starea bunului imobil, faptul existenței interdicțiilor/măsurilor de asigurare aplicate pe bunul imobil, înregistrate în Registrul bunurilor imobile, și necesitatea înregistrării bunului imobil în Registrul bunurilor imobile, după radierea interdicțiilor, și asumă obligația de a întreprinde de sine stătător măsuri pentru anularea și radierea interdicțiilor și măsurilor de asigurare aplicate pe bunul imobil.”

59. Iar, conform pct. 8 al procesului-verbal „Creditorul va depune cerere de încetare a procedurii de executare a titlului executoriu privind evacuarea.”

60. La capitolul dat, Galina Afanas a notat că, în perioada 07 august 2020 – 25 aprilie 2024, ea deja a trecut prin calvarul ce ține de încetare a procedurii de executare a titlului executoriu (dosarele nr. 25-3186/2020, nr. 2r-2954/20, nr. 25-2245/21, nr. 2r-1703/2023, nr. 2rh-21/24).

61. În opinia revizuintei, nu are nicio garanție că, dacă va plăti a treia oară suma nejustificată de 25 897,53 MDL, nu va fi evacuată din apartament, iar apartamentul nu va fi vândut și cu banii din vânzare însușiți de Popaz Vera cu creditorii debitori din Comitet.

62. La fel, revizuenta a menționat că, prin procesul-verbal nr. XXX Ap.SM, Vera Popaz continuă să ignore statutul său de creditor validat cu preluarea contractului nr. XXX conform hotărârii din 08 aprilie 2011 a Curții de Apel

Economice și recunoașterea dreptului de proprietate prin hotărârea Judecătorei Centru nr. 2- 2544/2013 din 14 martie 2013. Vera Popaz tratează apartamentul nr. XXX ca pe un bun adjudecat de un terț, încălcând art. 41 din Legea nr. 149/2012, care protejează drepturile creditorilor validați în procesul de insolabilitate. Această abordare perpetuează eroarea judiciară din hotărârea de evacuare din 29 august 2017, care incorect a clasificat-o ca terț, încălcând art. 41 din Legea nr. 149/2012 și art. 1 Protocol 1 CEDO.

63. Un alt argument invocat de Galina Afanas este contradicția privind actele translative de proprietate. Or, conform pct. 7 al procesului verbal „Prezentul proces-verbal, însoțit de actul de ridicare a bunului și certificatul de achitare integrală a sumei indicată în pct. 4.1. din prezentul proces-verbal, vor servi acte translative de proprietate, și vor servi drept temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a Creditorului asupra bunului imobil în Registrul public.” Însă, contrar acestei afirmații, răspunsul de la Cadastru din 13 mai 2025 și art. 27 alin. (2) și (5) din Legea nr. 1543/1998 stabilesc că la înregistrarea dreptului de proprietate, pe lângă documentele deja prezentate, urmează să fie prezentat cererea depusă de ambele părți, actul de predare-primire și dovada ridicării sechestrelor/interdicțiilor. Astfel, procesul-verbal propus de Vera Popaz nu îndeplinește aceste cerințe legale, fiind insuficient pentru înregistrarea proprietății, contravenind art. 1176 alin. (3) din Codul civil, care obligă administratorul insolabilității să semneze actul de predare-primire.

64. Subsecvent, revizuenta a relevat că, administratorii insolabilității, Vera Popaz și Dumitru Chicu, au justificat necesitatea finisării apartamentului nr. XXX din resurse proprii suplimentare la contract din motivul furtului fondurilor de către Tudor Butuc și au cerut înlăturarea acestuia de la administrarea SRL „Nourco”. Însă, în pofida acestui fapt, au refuzat să ceară tragerea la răspundere subsidiară a lui Tudor Butuc, deși aveau obligația legală să o facă.

65. Succesiv, drept motive suplimentare de revizuire, Galina Afanas a invocat:

i. Probe noi: procesul-verbal nr. XXX Ap.SM, care demonstrează transferarea ilegală a obligațiilor debitorului asupra creditorului și insuficiența sa ca act translativ de proprietate, contravenind clauzei 2.5 din contractul nr. XXX, art. 1169 din Codul civil și art. 27 din Legea nr. 1543/1998;

ii. Încălcarea dreptului de proprietate: cererea sumei de 25 897,53 MDL (sub 5% din prețul stabilit) și refuzul semnării actului de predare-primire încalcă art. 1174 alin. (6) din Codul civil și art. 1 Protocol 1 CEDO;

iii. Abuzuri și constrângere: constrângerea de a solicita cont de plată pentru o datorie inexistentă, sub amenințarea evacuării, constituie un abuz de putere, încălcând art. 4 alin. (1) din Legea nr. 161/2014;

iv. nerespectarea principiilor legale: administratorul încalcă art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 161/2014 (legalitate, imparțialitate, transparență) și art. 72 din

Legea nr. 149/2012, prin lipsa justificării sumei cerute și refuzul restituirii sumelor plătite în exces.

v. prejudiciul moral continuu: a suferit un prejudiciu moral semnificativ ca urmare a acțiunilor abuzive și ilegale exercitate de administratorii insolvenței SRL „Nourco”, Dumitru Chicu și Vera Popaz. Aceste acțiuni includ: șantajul, amenințările și riscul evacuării silită din locuința de bază a familiei mele; răspândirea de informații false că nu a achitat sumele conform contractului nr. XXX, afirmații au instigat la ură și violență din partea altor creditori, creând un climat de ostilitate și insecuritate; limitarea accesului la locuința, deoarece în 2013 Dumitru Chicu și Vera Popaz au instalat pază cu câini la blocul în care se află apartamentul nr. XXX, iar accesul i-a fost permis abia în 2014; deconectarea de la apă, energie electrică și gaz în 2014, ca măsură de presiune, afectând condițiile de trai ale familiei sale; declarații false furnizate de Dumitru Chicu și Vera Popaz organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată, în care au negat statutul meu de creditor; SRL „Nourco”, prin administratorii Dumitru Chicu și Vera Popaz, refuză de 16 ani să elibereze actul de predare-primire, circumstanță ce împiedică înregistrarea dreptului de proprietate; aceste acțiuni concertate, inclusiv refuzul deliberat al actului de predare-primire, au generat stres psihologic sever, insecuritate și umilință, afectând grav demnitatea și bunăstarea familiei sale, încălcând drepturile fundamentale garantate de articolul 46 din Constituția Republicii Moldova și articolul 1 din Protocolul 1 CEDO.

POZIȚIA INTIMATULUI

66. Prin referința depusă electronic la 09 iunie 2025, administratorul insolvenței SRL „Nourco”, administratorul autorizat Vera Popaz, a solicitat respingerea revizuirii ca fiind inadmisibilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

67. Art. 446 din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

(2) Încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 1861 pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.”

68. Art. 448 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

(2) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.”

69. Art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă:

„Revizuirea se declară în cazul în care:

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei;

c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.”

70. Art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„După ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție:

a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

71. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit principiului autorității de lucru judecat (*res judicata*), atunci când instanțele judecătorești au oferit o soluție definitivă asupra unei chestiuni litigioase, aceasta nu mai poate fi repusă în discuție. Însă, acest principiu nu are un caracter absolut și poate admite derogări doar în prezența unor circumstanțe esențiale și convingătoare, care justifică redeschiderea procesului.

72. Revizuirea, fiind o cale extraordinară de atac cu caracter de retractare, permite desființarea unei hotărâri irevocabile și reluarea judecării, dar este supusă unor condiții stricte. În acest sens, Codul de procedură civilă reglementează expres și exhaustiv, la art. 449, temeiurile în care poate fi solicitată revizuirea.

73. În sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, în baza căruia Galina Afanas și-a întemeiat cererea de revizuire, temei de desființare a unei hotărâri judecătorești irevocabile poate constitui faptul că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

74. În interpretarea acestei norme, Completul de judecată reiterează că prin „circumstanțe nou-descoperite” se înțelege totalitatea faptelor juridice relevante (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea unor drepturi ori obligații, care au o importanță determinantă pentru soluția ce urma a fi pronunțată în cauză. Aceste circumstanțe trebuie să fi existat anterior pronunțării hotărârii

irevocabile, dar să fi fost descoperite abia ulterior, nefiind cunoscute și nici accesibile revizuentului în cadrul judecății inițiale.

75. În consecință, invocarea temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă presupune îndeplinirea cumulativă a două condiții esențiale: (1) circumstanța invocată să fi existat anterior pronunțării hotărârii; și (2) să fi devenit cunoscută revizuentului abia după rămânerea definitivă a hotărârii.

76. Din perspectivă procesuală, aceste circumstanțe sau fapte esențiale trebuie să constituie obiect al probării, în vederea stabilirii existenței ori inexistenței unor fapte juridice apte să influențeze raporturile juridice deduse judecății.

77. Analizând temeiurile cererii de revizuire, Completul de judecată constată că faptele invocate de Galina Afanas în calitate de presupuse circumstanțe nou-descoperite și care, în viziunea sa, constituie obiect al probației, în esență, nu pot constitui o circumstanță nou-descoperită în sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

78. Or, Raportul administratorului din 21 ianuarie 2025, privind excedentul din masa debitoare, a fost întocmit la o dată mult ulterioară pronunțării deciziei Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2017 și reflectă o situație contabilă ulterioară și irelevantă pentru legalitatea hotărârii pronunțate în anul 2017. Situația financiară a debitorului nu influențează caracterul legal al hotărârii de evacuare, adoptată în baza raportului juridic existent la acel moment. Astfel, Raportul dat nu corespunde condiției esențiale prevăzute de lege pentru admisibilitatea revizuirii, și anume ca circumstanța invocată să fi existat înainte de pronunțarea hotărârii.

79. Raportul administratorului din 21 ianuarie 2025 nu poate fi calificat drept o circumstanță esențială și nou-descoperită în sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, deoarece nu este o faptă sau o împrejurare care a existat anterior pronunțării hotărârii.

80. Raportul întocmit după rămânerea definitivă a unei hotărâri nu poate constitui circumstanță nou-descoperite, întrucât nu reflectă o realitate preexistentă neidentificată anterior, ci reprezintă o reevaluare subiectivă și tardivă a unor fapte deja analizate de instanță în procesul inițial.

81. În cazul dat, Raportul administratorului din 21 ianuarie 2025 nu reflectă o realitate care ar fi existat înainte de 29 noiembrie 2017, ci este rezultatul unei activități probatorii inițiate și finalizate după rămânerea definitivă a hotărârii. Această împrejurare exclude posibilitatea încadrării raportului în noțiunea de „circumstanță nou-descoperită”, întrucât nu corespunde cerinței obiective de temporalitate instituită de lege: aceea ca fapta să fi existat anterior hotărârii, dar să fi fost necunoscută și imposibil de aflat în mod rezonabil în cursul procesului inițial.

82. Acceptarea unui asemenea raport ca temei de revizuire ar conduce la o eludare a caracterului excepțional și limitativ al căii de atac a revizuirii,

transformând această procedură într-o cale indirectă de rejudecare a litigiului, prin introducerea unor mijloace de probă întârziate, care nu au fost supuse contradictorialității în procedura anterioară. Aceasta ar afecta stabilitatea raporturilor juridice consacrată prin decizia irevocabilă adoptată de Curtea Supremă de Justiție și ar aduce atingere principiului securității juridice, consacrat inclusiv în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

83. Prin urmare, Completul de judecată reține că Raportul administratorului din 21 ianuarie 2025 nu întrunește condiția prevăzută la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă privind existența anterioară a circumstanței invocate, motiv pentru care nu poate fi considerat un temei valabil de revizuire a deciziei din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție.

84. Succesiv, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, din același considerent, nu pot fi considerate ca „circumstanțe nou-descoperite”, în sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, procesul-verbal Ap.SM nr. XXX și cererile ulterioare ale revizuintei către administratorul insolvenței, deoarece acestea sunt acțiuni și documente generate după rămânerea definitivă a hotărârii, ce țin de executarea acesteia și nu de fondul cauzei soluționate.

85. La fel, și alegațiile privind faptul că alți creditori ar fi achitat cu întârziere nu constituie circumstanțe noi și esențiale, ci exprimă o nemulțumire subiectivă a Galinei Afanas față de tratamentul juridic diferențiat. Revizuirea nu poate fi admisă pentru a corecta presupuse inechități morale sau aprecieri judiciare din alte spețe.

86. Deopotrivă, nici invocarea pretinsului „abuz” al administratorilor procedurii de insolvență a SRL „Nourco” nu se referă la faptele cauzei judecate în 2017, ci la conduite ulterioare, eventual pasibile de alte forme de control (civil sau penal), dar nu determină revizuirea unei hotărâri irevocabile.

87. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă, hotărâre pronunțată cu privire la persoane neimplicate în proces, acesta este incident doar în cazul în care persoana vizată nu a fost parte în proces și nici nu a avut posibilitatea reală de a participa, deși i-au fost afectate direct drepturi recunoscute de lege.

88. În speță, revizuinta a fost parte în procesul de evacuare, având calitatea procesuală de reclamantă în acțiunea inițială și de pârâtă în acțiunea reconvențională înaintată de către SRL Nourco”, fiind legal citată și având posibilitatea să-și expună poziția și să administreze probe.

89. Invocarea unei pretinse clasificări greșite ca „terț” reprezintă o critică asupra calificării juridice efectuate de instanță, iar nu un argument privind lipsa calității procesuale. Iar, calificarea procesuală a unei părți (creditor sau terț) și efectele acesteia au fost analizate în cadrul cauzei respective. Eventuala eroare de drept sau de calificare nu poate fi cenzurată prin mecanismul revizuirii.

90. Cu privire la invocarea jurisprudenței diferite în cauze pretins similare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că revizuirea nu poate fi admisă doar pe motivul existenței unor soluții diferite pronunțate de instanțe în alte cauze, chiar dacă aceste cauze ar prezenta anumite elemente comune de fapt sau de drept. Or, acest motiv nu se regăsește printre temeiurile exhaustive prevăzute de art. 449 din Codul de procedură civilă, fiind notoriu că revizuirea nu este o cale de atac destinată uniformizării jurisprudenței sau reluării judecării pe fond, ci un remediu procesual de excepție, admisibil doar în prezența unor fapte sau circumstanțe obiectiv noi, ori a unor vicii grave de procedură prevăzute expres de lege.

91. În plus, spețele invocate de revizuenta (decizia nr. 2rc-128/15 și hotărârea din dosarul nr. 2c-3172/12) se referă la contexte factuale și juridice diferite, iar simpla participare a acelorași judecători în complet nu poate constitui temei de revizuire, în lipsa unei încălcări demonstrate a principiului imparțialității.

92. Cu referire la susținerile revizuintei privind preținsele încălcări ale dreptului la proprietate, locuință și demnitate, garantate de art. 46 și 47 din Constituția Republicii Moldova, precum și de art. 8 și art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Completul de judecată constată că aceste invocări nu pot fi încadrate în niciunul dintre temeiurile restrictive și exhaustive de revizuire prevăzute de art. 449 din Codul de procedură civilă.

93. Revizuirea nu este o cale subsidiară de control constituțional sau convențional al hotărârilor judecătorești irevocabile, ci un mijloc procedural de excepție, destinat exclusiv situațiilor expres și limitativ reglementate de lege. Inexistența unui temei de revizuire dintre cele prevăzute la art. 449 din Codul de procedură civilă face inadmisibilă orice reevaluare a fondului cauzei, chiar dacă partea înțelege să își fundamenteze cererea pe dispoziții constituționale sau convenționale.

94. În plus, drepturile fundamentale invocate nu au fost afectate printr-o ingerință arbitrară sau disproporționată, ci în cadrul unui proces legal, desfășurat cu respectarea normelor procedurale și în care revizuenta a avut posibilitatea efectivă de a participa și de a-și valorifica poziția juridică.

95. Aceste argumente nu se referă la fapte sau circumstanțe noi, ci exprimă disconfortul personal cu soluția judiciară, fără a proba că instanțele au acționat arbitrar sau au afectat drepturile sale într-un mod incompatibil cu art. 1 Protocolul 1 CEDO. Evacuarea creditorului într-un proces legal, desfășurat cu respectarea dreptului la apărare și a exigențelor procedurale, nu poate fi considerată, prin sine, o ingerință disproporționată, mai ales în lipsa unui titlu de proprietate înregistrat sau a unui act translativ de proprietate conform cerințelor legale.

96. Așadar, invocarea generică a încălcării unor drepturi fundamentale nu poate echivala cu apariția unor „fapte sau circumstanțe esențiale, necunoscute” în sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă și nici nu relevă pronunțarea unei hotărâri cu privire la o persoană neimplicată în proces, în sensul lit. c) a aceluiași articol.

97. Din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că cererea de revizuire depusă de Galina Afanas împotriva deciziei din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

98. În conformitate cu art. 269-270, art. 446 și art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Galina Afanas împotriva deciziei din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni